

κερδάναι, δούλοι φιλότιμοις διὰ τὸ πάντας αὐτῷ προσέχειν ὡς κάλλος ἔχοντι καὶ σῶμα μέγα, δούλοι φιλόσοφοι ἵνα νέους πλαινωμένους ἐπιστρέφοι καὶ πρὸς τὸ κάλλιον φέροι. οὕτω καὶ Θεαίτητον σωφρονίζει καὶ Χαρομίδην καὶ Ἀλκιβιάδην. ἀμέλει φιλόσοφός τις διψήσας εἰσῆλθεν εἰς καπηλεῖον καὶ ἔπιεν ὕδωρ· εἶτα ἔξιόντι αὐτῷ ἀπήντησέ τις ἀπὸ ιεροῦ ἔξερχόμενος καὶ λέγει αὐτῷ, ὅτι φιλόσοφος ὃν ἀπὸ καπηλείου ἔξερχῃ· δούλοι φησιν, ὅτι ἐγὼ μὲν ἀπὸ τοῦ καπηλείου ἔξερχομαι, ὡς ἀπὸ ιεροῦ, σὺ δὲ ἀπὸ τοῦ ιεροῦ, ὡς ἀπὸ καπηλείου. ή πολιτεία οὖν κοίνεται, οὐχ η διατριβή.

10

πάλιν δὲ κάκεῖνο δεῖ ζητῆσαι, διὰ τί τὸ ἀναγκάσας εἶπεν· τί οὖν ἀναγκάζεται φιλόσοφος. φαμὲν οὖν, ὅτι η ἀνάγκη διττή ἐστιν. η μὲν ὑλικὴ ὡς ὅταν εἴπωσιν οἱ λατροί· ἀνάγκην ἔχεις φλεβοτομηθῆναι, ἐπεὶ νοσήσεις. θεία δέ, ὡς ὅταν λέγωμεν· ἀνάγκην ἔχει δ θεὸς εὔεργετεῖν τὸν κόσμον ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως. ταύτην τὴν ἀνάγκην ἡναγκάζετο καὶ δ Σωκράτης. διὰ δὲ τοῦ Χαιρεφῶντος θηρᾶς τοὺς νέους. ἐπειδὴ καὶ οὗτος ὡς νέος καὶ συνήθης τοῖς νέοις ὠμίλει αὐτοῖς καὶ ἔφερεν αὐτοὺς πρὸς τὸν Σωκράτην.

p. 447 b. οὐδὲν πρᾶγμα, ὡς Σώκρατες, ἐγὼ γὰρ καὶ 20
ιάσομαι.

7 δούλοι Χαιρεφῶν φησιν, ὅτι οὐδὲν γέγονεν· ἐγὼ γὰρ δούλοις γενόμενος οὐδομαι, φίλος γάρ μοι ἐστὶ Γοργίας καὶ πείσω αὐτὸν πάλιν ἐπιδείξασθαι. βλέπε δὲ πάλιν, πῶς καὶ δούλοι Χαιρεφῶν παροιμίαν λέγει ἀρμόττουσαν αὐτῷ· τὸ γὰρ ἐγὼ καὶ οὐδομαι παροιμία ἐστίν, ἀπὸ τοῦ Τηλέφου καὶ τοῦ τρώσαντος αὐτὸν Ἀχιλλέως τοῦ καὶ λασαμένου λεχθεῖσα, ὅτι δούλοις καὶ οὐδὲται. φέρει οὖν δούλοι Χαιρεφῶν παροιμίαν πράγματος θεραπευομένου, ἐπειδὴ μέσην τάξιν ὡς εἴρηται ἔχει· ὅθεν οὐδὲ τραύματος ἐμνήσθη· οὕτω γὰρ ταραχῶδές τι ἔλεγεν καὶ 30

26 cf. Luciani Nigr. 38; Anth. Pal. V 224

8 ση 10 mg. ἀπορία 12 mg. λύσις 20 mg. παροιμία
ἐφ' ὃν πράξας τις δούλος διορθώσεται ὡς μὴ πεπραγμένων εὖ.